

lig ordning, fjälligt täckande och bindande hvarandra. Sedan hålet blifvit gräfdt vidt nog, upptogos dessa stenar i ordning och jag kom till sist till en stor slät håll, 5,8 fot lång, 4,3 fot bred; både öfver- och undersidan voro släta, den södra och den östra kanten rät, de två andra deremot mycket ojämna. Denna håll lyftes med något besvär och ställes på ena kanten tvärt öfver grafven, stödd mot den kvarvarande jordmassan. Denna håll befann sig midt i högen.

När den blifvit aflyftad, visade sig ett öppet rum, af ungefär fyra fots djup. I norr, öster och vester stodo vägghällar, i söder d. v. s. inåt grafven, under nästa taksten, reste sig en nästan lodrät mullvägg. På ett afstånd af något mer än 1 fot från norra ändan stod en låg, hvassryggad sten, helt nära vestra väggen och gående i sned riktning, ungefär 2 fot, inåt kistan. Det såg ut, som om den hade tillfälligtvis ditkommit. Bottnen i denna del af kistan var alldeles betäckt af klar, torr sand.

Då kistan var mycket rymlig, ansåg jag det obehöfligt att aflyfta alla takstenarne, men arbetarne till-sades, att under det jag var sysselsatt i grafvens inre, blotta öfversidan samt gräfvä sig ned framför den södra ändan. I jorden öfver kistan, närmare hennes södra ända, funno de då en temligen hög, svart, ganska väl bränd lerkruka, täckt af en stenflisa, som hade krossat henne, samt fylld med brända ben. Icke det minsta fragment af menniskoarbete kunde jag upptäcka bland benen.

Denna kista var bygd med en förvånande skicklighet¹⁾. Hällarne, som användes till väggar och tak, voro väl valda, fullkomligt släta och så afpassade, att kan-

¹⁾ Kistans hela längd var 10,5 fot, den norra gafvelhällens längd 3,8 fot, tröskelstenens i söder 2,9 fot. Grafkullens höjd omkring 9 fot.